

Onder Ons

Heeft u tips of wilt u reageren? Schrijf dan naar Lezersredactie AD Utrechts Nieuwsblad, postbus 500, 3990 DM Houten of stuur een e-mail naar un.onderons@ad.nl

Stadsjeugd

De Utrechtse Stadskapel van de Veermannen, Stadsjeugd 13 januari, is nog altijd populair. Het artikel maakte veel los onder de lezers. Vandaag een selectie met uw herinneringen aan het straatorkest.

Herinnering aan de Veermannen

Kermis

In de jaren toen ik jong was, verlangde ik naar de tijd van de kermis in de Meern. Bij de opening van de festiviteiten was het gebruikelijk dat het Wilhelmus op de Meernbrug werd gespeeld door de Stadskapel van de Veermannen in het bijzijn van de burgemeester en genodigden. De Veermannen met hun Stadskapel speelden er hun bekende liedjes van toen zo uitbundig dat er echt van werd genoten. We hadden in die tijd onze eigen Bazuin maar dat was een fanfarekorps. Ik weet niet of er nog Veermannen zijn die indertijd in de Stadskapel gespeeld hebben? Als dit zo is, dan wil ik ze bij deze heel hartelijk danken voor de heerlijke muzikale momenten waar ik van heb genoten.

Piet van Oostrum, De Meern

Feest

Mijn eerste herinnering die de Veermannen bij me oproepen was, dat als ik uit school kwam ze altijd wel ergens bij ons in de Vogelenbuurt speelden. Prachtig vond ik het als kind. Maar de mooiste herinnering is toch: 12 uur, oudejaarsavond. Je zat te wachten, wanneer begin-

nen ze? En ja hoor, het uren dagen maanden..., we gingen op het balkon staan om ze te zien en te horen. Als dat was gespeeld, dan was het pas echt nieuwjaar, feest.

Mies Lancee, Utrecht

Centjes

Op maandag speelden de Veermannen rond het mid-daguur op de hoek Bekkerstraat/Palmstraat voor de kapperszaak van Makkink. Later was dat bij de familie De Bok voor de deur tegenover de melkhandel van Baars. Het was altijd erg gezellig en er stonden dan ook veel mensen te luisteren, vooral kinderen. Als er onverhoopt in de straat een sterfgeval was, dan werd dat tegen ze verteld en werd er niet gespeeld, ze haalden dan gewoon hun centjes op, dat was verder geen probleem.

H. Tinholt, Utrecht

Familie

Wat leuk, om weer eens wat familie in de krant te zien. Ja, deze Veermannen ken ik nog wel uit mijn jeugd. Stoffel Veerman was de jongste broer van mijn vader Willem Veerman. En oom Jan (in

De Stadskapel Utrecht met Stoffel, Gert en Jan Veerman spelend op straat. FOTO FAMILIE VEERMAN

alle artikelen) ken ik ook nog wel. En dan de neven die er staan. Zij kwamen met het 'orkest' ook door onze straat (Koppelestokstraat), waar zij dan en passant even de muziek ophaalden die mijn vader voor ze had uitgeschreven. Later deed hij dat ook voor het orkest van Van Olderen. Overigens was mijn vader geen lid van de Veermannen, maar wel dirigent van diverse fanfare- en harmoniekorpsen in de omgeving van Utrecht onder meer van Excelsior in IJsselstein. Daar heeft hij het ongeveer 22 jaar volgehouden.

Leuk, dat op deze wijze de familie toch weer eens in de belangstelling komt. Want de generatie die wel eens van de Veermannen heeft gehoord, en dit daadwerkelijk heeft meegemaakt gaat zo langzamerhand echt de geschiedenis in.

C. Veerman, Zeist

Spectaculair

Vroeger had je in de Kanaalstraat (toen een prachtige winkelstraat) eens per jaar winkelweek. Er werd dan van alles georganiseerd. Ter afsluiting van deze week was er een optreden van de Veermannen. Ik herinner mij nog hoe spectaculair dit was. Als het laatste nummer kwam krom de trompettist op een balkon of op het dak en speelde vanaf daar zijn solo, ondersteund door de andere Veermannen die gewoon op straat bleven spelen.

T.M. Aarsman, Rhenen.

Pakken

Toevallig heb ik onlangs op mijn werk verteld dat er vroeger bij ons in de straat (voor mijn gevoel) iedere week drie mannen in mooie

pakken muziek kwamen maken: de Veermannen. Ik weet nog heel goed, dat de Veermannen iedere week bij ons in de bocht van de J. van der Doemstraat muziek kwamen maken. Als heel kleine kinderen dansten wij dan op de muziek en mochten ze een centje geven. Dit gebeuren heeft op mij als klein kind zoveel indruk gemaakt, dat het op mijn netvlies gedrukt staat alsof het gisteren was. Helaas heb ik geen foto's van deze Veermannen maar ik zal de krant met de foto heel goed bewaren.

Nannie van der Horst-van Eijk, Maarssebroek

Mopperen

In de jaren '40-'50 speelde de Veermannen altijd op de Laan van Chartroise op het trottoir voor de slagerij. Aan beide kanten van de laan liep er iemand van het orkest geld op te halen, mijn moeder gaf altijd wel wat. Echter soms mopperde ze als ze zag dat ze maar met drie man stonden te spelen, dat vond ze kennelijk te weinig.

Wil Harinck, Utrecht

Trommel

In de jaren 1950 kwamen de Veermannen bij ons in de Huijgensstraat. De man met de trommel keek altijd vrolijk uit zijn ogen. Ze begonnen bij nummer 1 waar bakker Verhoeven woonde, daarna bij 19/19bis van de familie Van Vliet en Stekelenburg, daarna gingen ze naar het eind van de straat waar de familie Roestenburg en Berkien woonden (Herman Berkien is hier geboren). Als ze begonnen te spelen kwamen alle kinderen naar hun toe en liepen al dansend en zingend met ze mee. Het was

altijd een groot feest voor jong en oud.

In die tijd kwam ook de eerste patatwagen door de straat, en Jan van Dalen met zijn heerlijke haring (staat nu met een kraam op het Vredenburg en moet daar niet verdwijnen).

Jan Stekelenburg, Utrecht

Deuken

Meteen kwamen bij mij de herinneringen weer boven hoe ik als klein meisje bij het horen van de muziek van de Veermannen de Nieuwe Koekoekstraat in huppelde om mee te dansen. Zij stonden altijd voor mijn vaders garagedeur tegenover de groenteman Bergsteijn. Een kind van de groenteman stak toen plots de weg over om naar de muziek te komen kijken en werd toen geschept door een auto. In mijn herinnering had zij allemaal deukjes in haar hoofd maar heeft het wel overleefd. De muziek stopte toen meteen, ook dat maakte indruk.

Petra Dahler-Caaris, Utrecht

Footje

Ik zie ze nog staan, de Veermannen. Vooral de slagwerker. Ik was verbaasd hoe hij zo snel van de side-drum naar de base-drum ging. Ik heb de Veermannen voornamelijk meegemaakt in de jaren vijftig in de Bolksbeekstraat (Rivierenwijk). In 1954 ben ik geslaagd voor mijn MULO diploma toen hebben zij uiteraard tegen een extra footje ook een extra nummertje gespeeld vanwege van mijn slagen.

Sjaak Muniaerts, Nieuwegein

Bloemenkoopman

Ik ben een kleindochter van

de in het artikel over de Veermannen genoemde Ab Evers, die volgens Jan Veerman 'de dagopbrengst uit de verkoop van bloemen had verzopen in de kroeg'. Er komen daarna nog vele fraaie epistels over mijn opa uit de trompet van deze 'muzikant' schallen (nooit meer iets van 'm gehoord dan alleen een hoempapa-orkestje in de jaren zestig en als gekke Bertje voorop in de optocht lopen).

Ik wil best toegeven dat mijn opa een aanhanger was van alcoholhoudende spiritualiën. Maar anderzijds moet ik ook opmerken, dat hij een hardwerkende bloemenman was die zijn gezin onderhield door bij dag en dauw op te staan en zijn werk te doen. Ook wil ik nog even opmerken dat Jan Veerman vergeten is te vertellen dat zijn opa het gevaar van de Kraanstraat was voor alles wat kind was en twee benen had. Op enig moment kwam deze opa Veerman in een rolstoel te zitten en sloeg met zijn stok vanuit deze invalidenwagens naar alles wat bewoog. Ook de vader van Jan (hoe komt het toch dat die lui allemaal Jan heten?) liet zich later niet onbetuigd. Zichzelf uitgeroepen hebbend tot burgemeester van de Kraanstraat werd elke vierkante meter door Jan Sr. met ware doodsvrachting bewaakt. Had niet het lef te snel de Kraanstraat in of uit te lopen. En waar kruisverhoor was het minste wat je stond te wachten.

Voor de rest was het een gezellige volksbuurt waar iedereen op een leuke manier met elkaar omging. Een straat zoals je die anno 2007 niet meer veel ziet en zou wensen dat een dergelijke band tussen bewoners nog zou bestaan.

Corrie Dammers-Everse, Houten

Jan Veerman jr. en Stoffel Veerman in de jaren zestig op de kermis in Haarzuilens.